

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice - Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații 2

str. Gheorghe Lazăr nr. 9B
300081, Timișoara
Fax: +0256 499 332
<https://www.anaf.ro/asistpublic/>

DECIZIE nr. 2203/25.01.2019
privind soluționarea contestației formulate de X
înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. .... /03.07.2016
și reînregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR_DGR..... /26.11.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către petenta X prin reprezentantul legal Av....., cu adresa nr. .... /23.11.2018, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara nr. TMR_DGR ..... /26.11.2018 asupra faptului că, prin Sentința civilă nr..... din ..... martie 2018 pronunțată de Tribunalul Timiș – Secția contencios administrativ și fiscal, rămasă definitivă prin Decizia civilă nr..... /2018 din ..... 09.2018 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara s-a anulat Decizia nr..... /23.11.2017 emisă de D.G.R.F.P Timișoara în scopul reluării procedurii de soluționare a contestației suspendată în baza Deciziei nr. .... /23.11.2017 emisă de către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara formulată de

X
CNP .....
cu domiciliul în Timișoara,.....
și domiciliul ales la
.....

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș sub nr. .... /15.06.2017 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. .... /03.07.2017 și reînregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara nr. TMR_DGR ..... /26.11.2018.

Luând act de Decizia civilă nr. .... din ..... 2018, pronunțată de Curtea de Apel Timișoara Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosar nr..... /..... /2017, definitiva prin care s-a respins recursul declarat de recurenta pârâtă Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș în nume

propriu și în reprezentarea Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara reținându-se că prima instanță a procedat în mod legal când a anulat decizia prin care a fost suspendată soluționarea contestației împotriva deciziei de impunere nr...../...../07.03.2017 și în consecință, a menținut soluția primei instanțe prin care s-a dispus anularea Deciziei nr...../23.11.2017 privind contestația formulată de reclamantă împotriva Deciziei de impunere nr...../...../07.03.2017 privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale, fiind obligată D.G.R.F.P Timișoara, să procedeze la soluționarea pe fond a contestației. Astfel, D.G.R.F.P Timișoara ca organ competent în soluționare se va investi cu soluționarea pe fond a contestației pentru suma totală de xxxxx lei reprezentând reprezentă dobânzile de întârziere aferente TVA pentru perioada 21.01.2013 – 09.09.2016 a cărei soluționare a fost suspendată în baza Deciziei nr. ....../23.11.2017 emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, în temeiul art. 277 alin.(3) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Petenta X formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../...../07.03.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul evidență plătitori persoane fizice, solicitând anularea acesteia.

Suma totală contestată este de xxxxxxx lei și reprezintă dobânzile de întârziere aferente TVA pentru perioada 21.01.2013 – 09.09.2016.

În condițiile în care, contestația a fost formulată prin împuternicit Avocat GD, iar la dosarul cauzei a fost depus originalul împuternicirii nr. .... din data de 14.06.2017 dar care nu conținea numărul și data contractului de asistență juridică în baza căreia s-a eliberat împuternicirea și nici semnătura clientului, DGRFP Timișoara, cu adresa nr...../11.09.2017, în conformitate cu prevederile art.7, art. 18 și art. 269 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, a solicitat reprezentantului legal al petentei prezentarea la dosarul cauzei a împuternicirii/procurii, în original sau în copie legalizată din care să rezulte că D-na X a fost împuternicită de D-na X să formuleze contestație în condițiile legii. Cu adresa xx din ....10.2017 înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr...../17.10.2017, Av. DG a depus la dosarul cauzei împuternicirea avocațială nr. .... din data de .....10.2017, în original, întocmită în condițiile legii, așa după cum prevede art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

În raport de data comunicării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr.....din 07.03.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul

evidență plătitori persoane fizice, respectiv data de .....05.2017, contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art.270 alin.(1) din Legea nr. 207/20 iulie 2015 privind Codul de procedură fiscală, fiind înregistrată la registratura A.J.F.P Timiș la data de .....06.2017, cu numărul de înregistrare TMG - REG nr...../15.06.2017.

I. Petenta X formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../...../07.03.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul evidență plătitori persoane fizice, solicitând anularea acesteia.

În cuprinsul contestației formulate, petenta arată că, această decizie a fost emisă cu scopul de a se corecta evidența fiscală ca urmare punerii în aplicare a Deciziei civile nr...../19.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara – Secția contencios administrativ și fiscal în dosarul nr...../...../2014.

Arată că, anterior, printr-o decizie cu același număr, respectiv ...../6372 din data de 05.12.2016, s-a operat o corecție a evidentei sale fiscale, corecție care de asemenea, în opinia sa, a fost efectuată eronat și tot ca urmare a pronunțării Deciziei civile nr...../19.04.2016, având ca perioada de raportare pentru majorări de întârziere și dobânzi TVA 26.02.2008 – 21.01.2013 și penalități de întârziere 01.07.2010 – 21.01.2013.

Împotriva acestei decizii, arata că, a formulat contestație care a fost înregistrată sub nr..... din 01.02.2017 nesoluționată până la data formulării contestației.

În fapt, arata că, a făcut obiectul unei inspecții fiscale finalizată prin Decizia de impunere nr.....din 03.02.2013 emisă de D.G.F.P Timiș prin care s-au stabilit în sarcina sa obligații fiscale suplimentare în cuantum total de xxxxxx lei constând în taxa pe valoarea adăugată (TVA) din care xxxxxx lei debit principal calculat pentru perioada 26.02.2008 – 21.01.2013 și xxxxx lei majorări și dobânzi de întârziere (calculate pentru perioada 26.02.2008 – 21.01.2013) și xxxxxx lei penalități de întârziere (calculate pentru perioada 01.07.2010 – 21.01.2013).

În urma finalizării definitive a demersului judiciar ce a avut ca obiect contestarea acestor acte administrativ-fiscale, prin Decizia nr..... din .....04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr...../.../2014, s-a dispus anularea în parte a acestor acte administrative, stabilindu-se debitul principal datorat de petentă ca fiind xxxxxx lei, iar în ce privește accesoriile aferente acestui debit s-a stabilit că ele nu pot să depășească debitul la care au fost stabilite, fiind limitate la suma de xxxxxxxx lei.

Însă, arată că, “din deciziile de impunere emise, suma stabilită ca fiind datorată în contul accesoriilor aferente debitului principal este de xxxxxx lei.”

Concluzionează că, în cauza, se găsește în situația în care, printr-o hotărâre judecătorească definitivă s-a stabilit că debitul datorat de petentă cu

titlu de TVA aferent tranzacțiilor imobiliare efectuate în perioada 01.01.2007 – 31.12.2011 este de xxxxxx lei și accesoriile aferente acestui debit sunt egale cu acesta și nu pot să depășească suma de xxxxxx lei, astfel că, în opinia, este nelegală stabilirea de accesorii care depășesc această sumă de xxxxxx lei.

Pentru motivele mai sus prezentate, petenta solicită admiterea contestației și anularea deciziei de impunere nr...../...../07.03.2017 în ceea ce privește suma de xxxxxx lei.

II. În baza Referatului nr...../...../07.03.2017 emis de către Serviciul evidență plătitori persoane fizice nr...../...../07.03.2017, s-a emis de către Serviciul evidență plătitori persoane fizice din cadrul AJFP Timiș Decizia de impunere nr...../...../07.03.2017 prin care s-a scăzut din evidența fiscală a petentei X suma de xxxxxx lei ca urmare a punerii în aplicare a Deciziei civile nr...../19.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara rămânând în sarcina acesteia suma de xxxxxx lei reprezentând dobânzi de întârziere calculate pentru perioada 21.01.2013 și 09.09.2016, data plății debitului datorat.

III. Luând în considerare argumentele invocate de petentă în susținerea cauzei, documentele existente la dosarul cauzei și prevederile legale în vigoare, se rețin următoarele:

În fapt, prin Decizia de impunere nr..... din 13.02.2013 emisă de DGFP Timiș s-au stabilit în sarcina petentei X obligații fiscale în cuantum de xxxxxx lei reprezentând: TVA în sumă de xxxxx lei calculat pentru perioada 01.01.2007 – 31.12.2011 cu majorări și dobânzi de întârziere în suma de xxxxxxxx lei calculate pentru perioada 26.02.2008 – 21.01.2016 și penalități de întârziere în sumă de xxxxxx lei calculate pentru perioada 01.07.2010 – 21.01.2013.

Ca urmare finalizării definitive a demersului judiciar ce a avut ca obiect contestarea Deciziei de impunere nr..... din 13.02.2013 emisă de DGFP Timiș, prin Decizia nr..... din 19.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr...../...../2014, s-a dispus anularea în parte a acestor acte administrative, stabilindu-se debitul principal datorat de petentă ca fiind xxxxxxxx lei, iar în ce privește accesoriile aferente acestui debit s-a stabilit că ele nu pot să depășească debitul la care au fost stabilite, fiind limitate la suma de xxxx xx lei.

Astfel urmare punerii în aplicare a Deciziei civile nr...../19.04.2016, Serviciul evidență plătitori persoane fizice 2 din cadrul AJFP Timiș a procedat la corectarea evidenței fiscale a petentei X CNP .....

în sensul diminuării TVA în suma de xxxxxxx lei la TVA în sumă de xxxxxxx lei, majorărilor/dobânzilor de întârziere în sumă de xxxxxxx lei la suma de 1xxxxxx lei și a penalităților de întârziere în sumă de xxxxxx lei la suma de xxxxxx lei.

În baza Referatului Serviciului evidență plătitori persoane fizice din cadrul AJFP Timiș nr...../23.11.2016, AJFP Timiș Serviciul evidență plătitori persoane fizice a emis **Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../...../05.12.2016** cu următoarele obligații fiscale și accesorii diminuate:

-xxxxxxlei reprezentând TVA pentru perioada 01.01.2007 – 31.12.2011

-xxxxxx lei reprezentând majorări de întârziere/dobânzi TVA pentru perioada 26.02.2008 - 21.01.2013

-xxxx lei penalități întârziere TVA pentru perioada 01.07.2010-21.01.2013.

Totodată s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../1/...../05.12.2016 prin care a fost anulată suma de xxxxxx lei reprezentând penalități de întârziere aferente TVA stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr...../13.02.2013.

Împotriva Deciziilor de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../.....din 05.12.2016 și nr. nr...../..... din 05.12.2016, petenta a formulat contestație înregistrată la AJFP Timiș sub nr...../01.02.2017.

Prin Decizia nr. ....../03.07.2017 privind soluționarea contestației formulate de X înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. ....../15.05.2017, Direcția Regională a Finanțelor Publice Timișoara a respins ca neîntemeiată contestația formulată de aceasta împotriva celor două acte administrativ fiscale contestate.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că, petenta a **achitat obligația fiscală principală reprezentând TVA în sumă de xxxxx lei în data de 09.09.2016.**

Conform evidenței fiscale, petenta a figurat, pentru perioada **21.01.2013 – 09.09.2016**, cu următoarele obligații fiscale accesorii în sumă de xxxxxxlei aferente debitului principal de natura TVA în sumă de xxxxxxx lei individualizată prin Decizia de impunere nr...../03.02.2013:

- xxxxxxxx lei dobânzi de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr...../20.04.2013

- xxxxxx lei dobânzi de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr...../12.07.2013
- xxxxxx lei dobânzi de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr...../19.10.2013
- xxxxxx lei dobânzi de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr...../05.04.2014
- xxxxxx lei dobânzi de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr...../11.07.2014
- xxxxxx lei dobânzi de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr...../16.10.2014
- xxxxxx lei dobânzi de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr..... /09.03.2015
- xxxxxx lei dobânzi de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr...../31.12.2015
- xxxxx lei dobânzi de întârziere stabilite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii nr...../31.12.2016.

La data de 07.03.2017, în vederea corectării evidenței fiscale ca urmare a punerii în aplicare a Deciziei civile nr...../19.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../...../07.03.2017, organele fiscale au procedat la recalcularea obligațiilor fiscale accesorii datorate de petentă pentru perioada 21.01.2013 – 09.09.2016 (data achitării TVA), din suma totală de xxxxxxxx lei fiind scăzută din evidența fiscală suma de xxxxxxxx lei rămânând ca datorată suma de xxxxxx lei reprezentând dobânzi TVA aferente perioadei 21.01.2013 – 09.09.2016.

Prin urmare, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../..... din 07.03.2017 care face obiectul contestației ce urmează a fi soluționată prin prezenta decizie s-a procedat la recalcularea obligațiilor fiscale accesorii datorate pentru taxa pe valoarea adăugată datorată în sumă de xxxxxxxx lei pentru perioada 21.01.2013 – 09.09.2016, data achitării TVA datorată.

Prin contestația formulată petenta susține că este nelegală stabilirea de accesorii prin decizia de impunere nr...../..... din 07.03.2017 în sumă de xxxxxx lei care depășesc suma de xxxxxx lei, având în vedere că, în cauza, în opinia sa, se găsește în situația în care, printr-o hotărâre judecătorească definitivă s-a stabilit că debitul datorat de petentă cu titlu de TVA aferent tranzacțiilor imobiliare efectuate în perioada 01.01.2007 – 31.12.2011 este de xxxxxxxx lei și accesoriile aferente acestui debit sunt egale cu acesta și nu pot să depășească suma de xxxxxx lei.

În drept, sunt aplicabile dispozițiile art. 119, art. 120 Art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare pentru perioada până la 01.01.2016:

Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. 142 alin. (6).

Art. 120 Dobânzi

(1) Dobânzile reprezintă echivalentul prejudiciului creat titularului creanței fiscale ca urmare a neachitării de către debitor a obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, dobânzile sunt datorate de către cumpărător;

b) pentru impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat de către debitorul declarat insolvabil care nu are venituri și bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit prevederilor art. 176.

(5) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculază, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător.

(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere. (se aplică începând cu 1 martie 2014)

Începând cu 01.01.2016 sunt aplicabile prevederile art.173, art.174 și art. 352 din Legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 173 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor fiscale principale, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

[...]

(3) Pentru diferențele de obligații fiscale stabilite prin declarații de impunere rectificative sau decizii de impunere, nu se datorează obligații fiscale accesorii pentru suma plătită în contul obligației fiscale principale, dacă, anterior stabilirii obligațiilor fiscale, debitorul a efectuat o plată, iar suma plătită nu a stins alte obligații. Aceste dispoziții sunt aplicabile și în situația în care

debitorul a efectuat plata obligației fiscale, iar declarația de impunere a fost depusă ulterior efectuării plății.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(5) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii, cu excepția situației prevăzute la art. 227 alin. (8).”

“ART. 174 Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia, inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor de impunere sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia, inclusiv.”

“ART. 352 Aplicarea legii noi și ultraactivarea legii vechi

(1) Dispozițiile prezentului cod se aplică numai procedurilor de administrare începute după intrarea acestuia în vigoare.

(2) Procedurile de administrare începute înainte de data intrării în vigoare a prezentului cod rămân supuse legii vechi.”

Prin urmare, conform dispozițiilor legale antecitate, dobânzile și penalitățile de întârziere se datorează pentru neachitarea la termen a obligațiilor față de bugetul general consolidat, ca o măsură accesorie în raport cu debitul principal, de la data scadenței și până la data achitării efective, iar stingerea obligațiilor de plată se face cu respectarea ordinii legale, expres prevăzută de Codul de procedură fiscală, respectiv în funcție de scadență, în cazul obligațiilor fiscale principale și în funcție de data comunicării pentru obligațiile fiscale accesorii, iar accesoriile se calculează numai pentru neachitarea la scadență de către debitor a obligațiilor de plată.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezultă următoarele:

- prin Decizia nr..... din 19.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr...../30/2014, s-a dispus anularea în parte a deciziei de impunere nr...../13.02.2013 și a deciziei de soluționare a contestației, stabilindu-se debitul principal datorat de petentă ca fiind xxxxxxxx lei, iar în ce privește accesoriile aferente acestui debit calculate prin actul de impunere pentru

perioada supusă controlului s-a stabilit că ele nu pot să depășească debitul la care au fost stabilite, fiind limitate la suma de xxxxxx lei, plafonarea accesoriilor datorate de petentă la cuantumul debitului principal fiind dispusă în considerarea Hotărârii pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-183/14 și a faptului că modalitatea de stabilire a acestora încalcă principiul proporționalității, în condițiile în care cuantumul accesoriilor depășește cuantumul obligației principale de plată.

- urmare punerii în aplicare a Deciziei civile nr...../19.04.2016, Serviciul evidență plătitori persoane fizice 2 din cadrul AJFP Timiș a procedat la corectarea evidenței fiscale a petentei X în sensul diminuării TVA în suma de xxxxxx lei la TVA în sumă de xxxxxxxx lei, majorărilor/dobânzilor de întârziere în sumă de xxxxxxxx lei la suma de xxxxxxxx lei și a penalităților de întârziere în sumă de xxxxxxxx lei la suma de xxxxxxxx lei, emițând în acest sens Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../...../05.12.2016 cu următoarele obligații fiscale și accesorii diminuate: xxxxxx lei reprezentând TVA pentru perioada 01.01.2007 – 31.12.2011; xxxxx lei reprezentând majorări de întârziere/dobânzi TVA pentru perioada 26.02.2008 - 21.01.2013; xxxxxxxx lei penalități întârziere TVA pentru perioada 01.07.2010-21.01.2013 și Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../...../05.12.2016 prin care a fost anulată suma de xxxxx lei reprezentând penalități de întârziere aferente TVA stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere nr...../13.02.2013.

- petenta X a achitat obligația fiscală principală reprezentând TVA în sumă de xxxxxxxlei la data de 09.09.2016.

- în vederea corectării evidenței fiscale ca urmare a punerii în aplicare a Deciziei civile nr...../19.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../...../07.03.2017, contestată, organele fiscale au procedat la recalcularea obligațiilor fiscale accesorii datorate de petentă pentru perioada 21.01.2013 – 09.09.2016 (data achitării TVA), din suma totală de xxxxxx lei fiind scăzută din evidența fiscală suma de xxxxxx lei rămânând ca datorată suma de xxxxxx lei reprezentând dobânzi TVA aferente perioadei 21.01.2013 – 09.09.2016.

Față de cele mai sus prezentate, în condițiile în care în sarcina petentei s-a reținut ca fiind datorat debitul principal stabilit prin decizia de impunere nr...../13.02.2013 la nivelul sumei de xxxxxxxx lei conform Deciziei civile nr...../19.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în dosarul nr...../...../2014, plata obligației principale asupra căreia s-a calculat accesoriile a fost efectuată cu întârziere, respectiv la data de 09.09.2016 așa cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, iar potrivit dispozițiilor

legale precitate, pentru neachitarea sau achitarea cu întârziere a obligațiilor fiscale se datorează dobânzi și penalități de întârziere de la data scadenței până la data stingerii prin plata efectuată a taxei pe valoarea adăugată, rezultă că petenta datorează accesoriile stabilite prin decizia contestată, conform principiului de drept *accessorium sequitur principale*, pentru perioada cuprinsă între 21.01.2013 și data plății efective 09.09.2016.

Nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei susținerea petentei potrivit căreia este nelegală stabilirea de accesorii care depășesc suma de xxxxxx lei, având în vedere că, în cauza, se găsește în situația în care, printr-o hotărâre judecătorească definitivă s-a stabilit că debitul datorat de petentă cu titlu de TVA aferent tranzacțiilor imobiliare efectuate în perioada 01.01.2007 – 31.12.2011 este de xxxxxxxx lei și accesoriile aferente acestui debit sunt egale cu acesta și nu pot să depășească suma de xxxxxxxx lei din următoarele motive:

La data de 10 decembrie 2018, prin Decizia nr.86/2018, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis sesizarea formulată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția de contencios administrativ și fiscal, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și a stabilit faptul că:

„ În interpretarea art. 120 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare – în forma republicată la 31 iulie 2007 – majorările de întârziere au caracterul unor sancțiuni fiscale.

În privința majorărilor de întârziere reglementate în perioada 2007 – 1 iulie 2010, se poate aplica principiul proporționalității, astfel cum Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut în hotărârea din 9 iulie 2015, pronunțată în cauza C-183/14 Salomie și Oltean.

În interpretarea art. 120 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003, astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 10 din O.U.G. nr. 39/2010, aprobată prin Legea nr. 46/2011, dobânzile nu au caracterul unor sancțiuni fiscale.

În privința dobânzilor nu se poate aplica principiul proporționalității, astfel cum Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut în hotărârea din 9 iulie 2015, pronunțată în cauza C-183/14 Salomie și Oltean .”

Astfel, aplicând considerentele deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție, obligatorie conform dispozițiilor art.521 alin.3 din Codul de procedura civila, se constată că, în speță:

- **în cazul dobânzilor de întârziere aferente TVA** stabilite prin decizia de impunere nr...../...../07.03.2017, contestată, **datorate de petentă pentru perioada 21.01.2013 – 09.09.2016** (data achitării TVA) și calculate în conformitate cu art. 120 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003, astfel cum a fost

modificat prin art. I pct. 10 din O.U.G. nr. 39/2010, aprobată prin Legea nr. 46/2011, **nu se poate aplica principiul proporționalității, astfel cum Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut în hotărârea din 9 iulie 2015, pronunțată în cauza C-183/14 Salomie și Oltean.**

- accesoriile asupra cărora s-a pronunțat instanța de control judiciar - Curtea de Apel Timișoara prin Decizia civilă nr...../19.04.2016 prin limitarea acestora la cuantumul debitului principal adică la suma de xxxxxxx lei, prin Decizia nr..... din 19.04.2016 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara – Secția de contencios administrativ și fiscal, în dosarul nr...../...../2014, au fost stabilite prin actul de impunere – Decizia de impunere n...../03.02.2013 - pentru perioade anterioare datei de 1 iulie 2010, astfel că, în cazul acestor accesorii se poate aplica principiul proporționalității, astfel cum Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut în hotărârea din 9 iulie 2015, pronunțată în cauza C-183/14 Salomie și Oltean, conform celor statuate de ICCJ și cum de altfel au fost stabilite și de către Curtea de Apel Timișoara prin decizia pronunțată.

- dobânzile de întârziere se datorează pentru fiecare zi de întârziere în situația neachitării de către debitor la termenul de scadență a obligațiilor de plată principale, în speță termenul scadent la care trebuia achitată obligația fiscală reprezentând TVA, dată de la care petenta datorează dobânzi de întârziere până la data plății efective a debitului.

În speța sunt incidente și dispozițiile art.276 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

“Art.276 - (1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”

Ținând cont de cele mai sus prezentate, de dispozițiile imperative ale legii, rezulta că accesoriile au fost corect calculate pentru fiecare zi de întârziere la plata până la stingerea debitului principal, urmând să fie respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de petenta X împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../...../07.03.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul evidență plătitori persoane fizice, pentru suma de xxxxxxx lei, reprezentând dobânzi de întârziere aferente TVA pentru perioada 21.01.2013 – 09.09.2016, în conformitate cu dispozițiile art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

iar potrivit dispozițiilor pct.11.1 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.3741/2015:

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

"a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat; "

Pentru considerentele arătate mai sus și în temeiul art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a), art. 276 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală aplicabil, cât și art.173, art.174 și art. 352 respectiv art. 119, art. 120, art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare pentru perioada până la 01.01.2016:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de X, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma corecțiilor evidenței fiscale nr...../...../07.03.2017 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș – Serviciul evidență plătitori persoane fizice, pentru suma totală de xxxx lei, reprezentând dobânzi de întârziere aferente TVA pentru perioada 21.01.2013 – 09.09.2016.

- prezenta decizie se comunica la:

- Avocat GD;

- A.J.F.P. Timiș - Serviciul evidență plătitori persoane fizice, cu respectarea pct. 7.6 din O.P.A.N.A.F. nr. 3.741/2015.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Timiș în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

p. DIRECTOR GENERAL